

## N o t i c e r

vedkommende

**Agerdyrkningsvæsenet og Landbosforholdene  
i Territoriet Wisconsin i Nord-Amerika\*).**

## 1. Beliggenhed og Inddeling m. v.

**T**erritoriet Wisconsin (eller „Nord-Vest Territoriet“), forsaavidt den Deel af Landstrækningen under denne Benævnelse er afmaalt og til Salg, er beliggende imellem  $42\frac{1}{2}^{\circ}$  og  $45\frac{1}{2}^{\circ}$  nordlig Brede og  $87^{\circ}$  og  $91^{\circ}$  vestlig Længde fra Greenwich Meridian; hele Nordvest-Territoriet vil i Løbet af et Aar indgaae som Stat under de øvrige forenede Stater; det begrænses mod Øst af Michigan-Soen, mod Nord af Greenbay, Staten Michigan og de engelske Besiddelser, mod Westen af Indianernes Land og Staten Iowa, hvor det ad-

---

\*) Foruden andre Skandinaver — meest Normænd — have ogsaa nogle faa Danske bosat sig i Wisconsin, og iblandt disse er Hr. Lütken, hvem vi skylde nærværende Noticer, som han, efter Dypforbring fra Udgiveren paa anden Haand, har havt den Godhed at meddele og som tilhænderkom Sidstnævnte i Efteraaret 1847 med et Brev fra Forfatteren, dat. Racine-County i Wisconsin d. 24de Mai 1847. Hr. Lütken er fød i Sjælland, har stedsopoffret sig for Landbruget og var Avlsforvalter paa Gundersløvholm inden han for henvend 6 Aar siden drog til Amerika med sin Kone, der ogsaa er dansk. Udg.

stilles af Mississipp, og mod Syd af Staten Illinois; den opmaalte Jordstrækning har et Fladeindhold af omtrent 14,000 engelske Quadrat-Mile; disse Jorder bleve efter Foranstaltning af de forenede Staters Regjering opbudte til Salg ved offentlig Auction i Aaret 1838, hvorefter et Territorium oprettedes. Efter Auctionens Afholdelse bleve Contoirer aabnede for Salget af det usolgte Land, og Embedsmænd af Regjeringen indsatte 3de forskjellige Steder i Territoriet, nemlig i Kjøbstæderne Milwaukee, Greenbay og Mineralpoint, hvor enhver har at henvende sig, der attraaer Land tilkjøbs af Regjeringen. Forretningerne paa disse Jordsalgscontoirer eller „Landofficer,“ bestyres af en Registrator („Register“), der er i Besiddelse af Kortene over Landet, som er henlagt under hans District, saavel af solgt som usolgt Land, paa hvilke enhver Section med dens Underafdelinger tydelig er betegnet, og hvorpaa Skovland, Prairier (s: aabent Land), Stromme og Sumper ere anførte, og en Kasserer (Reciever), der modtager Betalingen; man henvender sig til den førstnævnte Embedsmand, der har med Salget at bestille, for at erholde Underretning om, hvor der findes Regjeringsland; efterat man har udsøgt sig et Stykke, man synes om, henvender man sig atter til denne Embedsmand, der i en autoriseret Protocol indfører Beliggenheden og Beskrivelsen af det attraaede Land; af denne Indførsel meddeler han Kjøberen et Duplicat, hvorpaa er anført Prisen pr. Acre, nemlig den af Regjeringen bestemte  $1\frac{1}{2}$  Dollars (omtrent  $14\frac{1}{2}$

Rigsbankmark\*); med dette Duplicat henvender man sig da til Registratoren, der modtager Betalingen og kvitterer paa samme; dette Beviis tjener da som Sikkerhed for den retmæssige Besiddelse af det valgte Land, indtil det kan omverles imod Skjøde (Patent), underskrevet og forseglet af de forenede Staters Præsident.

Territoriet er indeelt i Counties (en County er i sin Udstrækning omtrent at ligne med et dansk Amt) af forskjellig Størrelse, indeholdende fra 16 indtil 30 Towns eller Townships (Byer); disse sidste have en Størrelse af 36  $\square$  Mile (under Angivelsen af Miles antallet forståes engelske, hvoraf noget over 4 gaar paa 1 dansk), der atter inddeles i 36  $\square$  Underafdelinger (Sections) af en  $\square$  Miles Størrelse, eller 640 Acres Land. Alle Skiellinier løbe parallel med Meridianen, der er tagen i Terroriets vestlige Deel, og krydse hinanden i rette Vinkler. Disse Sections ere atter indeelte i fjerdedeels (quarter sections), halve og quarter-quarter ( $\frac{1}{16}$  Deels Sections), indeholdende 160, 80 og 40 Acres. I Hjørnerne paa hver  $\frac{1}{4}$  Section er i Skovlandet indridset Nr. i det Træ, som staar i eller nærmest ved Linien, og paa aabent Land indmærket ved nedrammede Pæle. Regjeringen sælger Land paa Credit, dog ei over 160 Acres; dette kaldes „claim“ eller „pre-emption.“ Enhver, som ikke er

---

\*) En Dollar har 100 Cent; i Coursen 6 à 8 Rigsbankskilling under Specien; — pari med en Pfaster; — den er fremdeles udmyntet i halve, quarter og ottendedeels, samt 10 og 5 cents Stk. og 1 cents Stk. af Kobber.

Eier af Land i nogen anden Stat af de forenede Stater, kan saaledes udvælge sig fra 40 indtil 160 Acres, hvorpaa han paa „Landofficen“ erholder et Beviis for at han har Forkjøbsret paa dette Stk. Land, som han har udvalgt sig, indtil Aarsdagen efter Bevisets Udstedelse, imod at han aflægger sin Eed (der bestaaer i at kysse Biblen) paa, at det er hans Hensigt at beboe og dyrke det. 30 Dage efter skal han tilbagelevere til Officen det erholdte Beviis med 2de af hans nærmeste Naboers Underskrift, der bevidner, at han har opført Huus paa Lodden; af dette Beviis erholder han Duplicatet, og besidder derefter Lodden som sin Eiendom, indtil Aaret er udløbet; kan han derefter ikke betale til den bestemte Dato, falder Landet tilbage til Regjeringen, og kan kjøbes af hvemsomhelst. Manden taber i dette Tilfælde de Forbedringer, han har gjort. Den, der saaledes har overtaget et Stykke Land, har ogsaa Ret til under sin Besiddelsestid at sælge det til en Anden; Lodden betales da paa „Landofficen“, og den første Kjøber vinder det, som Lodden sælges til over Regjeringsprisen.

## 2. Klimatet.

Dette er her, som overalt i de tempererede og koldere Belter i de forenede Stater, hurtig omverlende; man føler undertiden Forandringen i Løbet af 1 Time, i det Thermometret forandrer sig 4 à 6° Reaumur. Sommeren har i Almindelighed en Varme af omtrent 20°; enkelte Uger kan den stige indtil imellem 28 à 30°; høiere Temperatur have vi ikke bemær-

ket. Vinteren er temmelig fold og streng, undertiden langvarig; vi havde saaledes i Aaret 184 $\frac{2}{3}$  en Vinter, der begyndte først i November og vedvarede, med Undtagelse af nogle korte Afverlinger, indtil Midten af April. Kulden steg enkelte Dage indtil 24° N.; vi have siden havt milde Vintre. Denne Variation i Barmegraden synes dog ikke at have nogen ugunstig Indflydelse paa Vegetationen; den største Ulempe, vi have sporet, er Nattefrosten, som undertiden bemærkes indtil Midten af Mai, og som især er ødelæggende for Maisen og Melonplanterne. Høsten tager sædvanlig sin Begyndelse imellem 20de og 25de Juli, til hvilken Tid Vinterhveden er moden. Melonen paa fri Land modnes samtidig med Vinterhveden. Som Folge af Klimatet have vi ingen Banffeligheder her med at faae Sæden tørt i Huus. Sæden opnaaer en Grad af Tørhed, der gjør den istand til at conserve-res under en Tykkelse i Magazinerne indtil 8 à 10 Fod fra det ene Aar til det andet uden Rastning eller Hærping.

Af Frugter, der ere vildvorende, bemærke vi Æbler, Blommer, som paa sine Steder findes i stor Mængde, Kirsebær, Hindbær, Brombær, Hasselnødder, Biiin, Humle, Stikkelsbær, Jordbær, Mandrake (som bærer en velsmagende Frugt af Størrelse som Blommer eller smaae Æbler), Baldnødder, hvoraf havees 5 à 6 forskjellige Sorter; desuden flere andre Slags Bær.

Med Hensyn til Sundhedstilstanden, da maae vi ligesom og det i Almindelighed er antaget, ansee nærværende vordende Stat for en af de sundeste i de for-

enede Stater; vi have ifkun sporet faa af 'de Klimatfebre, som næsten uden Undtagelse herske i de til Cultivation udlagte nye Landstrækninger, der jo selvfølgelig ikke kunne være saa sunde som de cultiverede. En Undtagelse gjorde dog den forrige Sommer, der var overordentlig heed og tør; denne vedholdende Tørse forarsagede endeel Koldsfebre her saavel som overalt; dog var Dødeligheden indskrænket til faa. Vi have ikke selv følt nogen Slags Symptomer af Klimatsygdomme. Febersygdommene have ogsaa meget ofte deres Oprindelse fra Mangel paa godt Vand, som dog findes overalt her, og i Overflødighed; men de fattige Emigranter ansee Beføstningen af en god steensat Brønd for en Gjenstand af mindre Nødvendighed, endog for overflødig, og foretrække derfor at grave et Hul i den nærmest Huset beliggende laveste Plads; det er deraf en Selvfølge, at det til Sundhedens Bedlignelse faa rigtige Element, taget af et saadant Hul, maa fremavle Sygdomme.

### 3. Jordbundens Beskaffenhed og Frugtbarhed m. v.

Jordbunden kan nærmest inddeles i 3de Hovedafdelinger, nemlig: Leerjord, Muldjord, og den sandblandede Leerjord, med deres forstjellig blandede Underafdelinger.

1) Leerjorden findes bestandig bevoret med svær Skov; denne Leerjord indeholder overalt meer eller mindre Kalk under Overfladen, der bestaaer af en 2 til 6 Tommer muldblandet Leer; Kalken findes

altsaa blandet med Leret, selv under den grundeste Pløining. Denne Jordart maa ester dens Bessaffenhed ansees som den varigste og kraftigste for Winterhyede; Erfaringen har bekræftet den Sætning, at den i Reglen kun egner sig for denne Sædart, idet den stærke Varme om Foraaret gjør den mindre stiftet for Baarsæd; Leret tørres for pludselig til at Spiren kan erholde behørig Tid til at udvikle sig, og bliver desaaarsag kun svag og ufuldkommen. Hvorlænge denne Jordbund kan vedligeholde sin Frugtbarhed uden at gjengives Kraften af det, den producerer, er endnu et uopløst Problem; man finder saaledes, at den er dyrket i 10 Aar, og et Par Gange brakket i dette Tidsløb uden Gjøbning, uden at Frugtbarheden noget kjendelig er svækket. Vi staae i Begreb med at forsøge Brak med Gjøbning, for at vinde dens Resultater, og erfare hvorvidt en Forøgelse i Productionen vil betale denne Dyrkningsmaade her, hvor Arbeidskraften er saa kostbar, den væsentligste Hindring for et udvidet Agerbrug, og ingenlunde staaende i Forhold til Priserne paa Producterne.

2) Muldjorden er den saakaldte „Prairie,“ eller aabent Land uden et eneste Træ; den er i sine Egenstaber modsat Skovbunden; Naturen har paa en beundringsværdig Maade givet denne, hvad hiin mangler. Prairien er alene stiftet for Foraarsæd, og det er en Erfaringssandhed, at denne Jordbund er saa rig paa Plantestof, at dette næsten er uudtømmeligt paa sine Steder; den findes i Almindelighed uden mindste Partikler af Ler, dens Hovedsubstans er Muld og

Risfel; dens Frugtbarhed staaer naturligviis i Forhold til Mængden af Plantestoffet, som findes; dens Dybde er fra 10 til 30 Tommer og derover; disse Prairies Lande indtage omtrent  $\frac{2}{3}$  Dele af Territoriets Overflade, og ere fortrinlige saavel med Hensyn til Agerdyrking som Dvægavl; paa Prairien findes verelviis smaa Skovstrækninger af 10 til 50  $\square$  Miles Omfang, medens man derimod reiser over Strækninger af flere hundrede  $\square$  Mile, hvor Diet ikke opdager et Træ; det er naturligt, at Skovene ikke her staae i Forhold til Forbruget, som vilde udfordres, dersom disse Prairier skulle bebygges.

3) Sandblandet Leerjord; denne findes, naar man begiver sig circa 30 Mile ind i Landet mod Vest fra Michigans Søen; dette Land benævnes ogsaa: „Abningsland;“ det er tyndt bevoret med Træer, en Sort Eg, som i Landets Sprog hedder „Buroak,“ der staaer i en Afstand fra 10 til 20 Fod, og bestaaer alene af denne Sort Træ; det har en Stamme af 10 til 15 Fods Høide og opnaaer sædvanlig kun en ringe Tykkelse, fra 10 til 16 Tommer i Diameter, medens der dog ogsaa findes enkelte større; denne Grund er let at opdyrke, og giver i de første Aaringer et godt Udbytte, men holder derimod ikke ud. Sandet er her fremherskende, Leret findes ikke kalkblandet, Landet er i det hele taget bølgefornigt eller rullende, meer eller mindre, og hyppig gjennemstaaret af smaae Strømme. Grundlaget under alle de forskjellige Variationer af Jordbund er overalt Leer.

Det er vanskeligt at bestemme Afgrøden, som er



saa forskjellig, deels med Hensyn til Jordsmønnet, deels med Hensyn til Behandlingen. De samme Regler for et godt Product gjælde her som i Danmark. Hveden er her som der udsat baade for Rust og Brand. Vi have høstet, efter Rodfrugter i det foregaaende Aar, 25 Bushel Vaarhvede pr. Acre paa Jord, der havde været dyrket i 8 Aar uden Gjøbning, og vi vide dem, der have havt indtil 32 Bushel pr. Acre (en Acre Land indeholder 10,500 □ Alen dansk Maal, en Bushel er omtrent 2 danske Skjepper, hvoraf almindelig god Hvede skal veie 55 danske Pund. Alle Sædarter sælges efter Bægt her). Vi troe ikke at Gjennemsnitsproductet af Hvede kan ansættes høiere end 16 til 18 Bushel pr. Acre af Jordens naturlige Kraft; 20 à 25 Bushel af Havre, Byg og Boghvede; 25 à 30 Bushel af Mais; 150 af Kartofler; — Sædetiden beroer her som overalt paa Foraarets tidligere eller sildigere Ankomst. Vaarhveden saaes saa tidlig Jorden er beqvem, paa Furen af Efteraarspløiningen; vi have saaet den den 1ste Marts; den taaler temmelig haard Frost, men derimod mindre Fugtighed. Enhver Sædeart er overhovedet meget tilbøielig til at raadne i Jorden om Foraaret; i Særdeleshed gjælder dette om Prairielandene med deres fede Muld, som, naar den er opløst af Vandet, er ganske klæbrig, og ved Indtørring omfatter Kjærnen saaledes, at den udelukker Luftens Afgang. Vaarhveden er her meget dyrket, og maa, for at blive fuldkommen, være tilsaet til seneft i Midten af April; den under Navn af Heetsrue-Hvede, hvoraf Ubetydeligt er tilsendt Hr. Etatsraad

C. de Neergaard paa Gundersløvholm, opnaaer en Vægt lige med Vinterhvede, og har en næsten ligesaa tynd Skal\*); Møllerne levere sædvanlig 36 danske Pund superfint Meel, 3 à 4  $\text{R}$  simplere og 8 à 10  $\text{R}$  Klid pr. Bushel, medens Malerlønningen er  $\frac{1}{10}$  Deel.

Udsæden pr. Acre er: Hvede  $1\frac{1}{2}$  à  $1\frac{3}{4}$  Bushel, Rug  $2\frac{1}{2}$  Bushel (heraf dyrkes kun lidt, da den ingen Markedsartikel er her i Besten, skjøndt den opnaaer en høi Fuldkommenhed; vi have ikke seet vægtigere Rug end den her avles; den giver 25 à 30 Bushel pr. Acre); Havre, Byg og Boghvede respective 3, 2 og  $\frac{3}{4}$  Bushel, Mais  $\frac{1}{4}$  Bushel; denne plantes i Rader med en Afstand af 4 Fod i hver Retning mellem Planten. Af kunstige Græsarter dyrkes her kun faa. Landet er for nyt endnu, ingen har Noget at undvære fra Sæd; imidlertid træffes her enkelte, der have udlagt smaa Stykker med Kløver og Thimothei-Græs, som synes at vore godt; men alt uden Gjødning. Her har desuden været tilstræffeligt af naturligt Græs saavel til Græsning som til Høe. Her finder intet systematiff Landbrug Sted; det strider imod Amerikanernes Anskuelse og Interesser; enhver dyrker sin Jord efter Forgødtbefindende; hans Eiendom er en Handelsartikel, som afhændes ligesaa hurtig som en passende Fordeel kan erholdes. Amerikanerne ere et vandrende Folk, der ikke taale noget Baand, og ikke have medfødte Kættigheder, der binde dem til deres Fødested, og

\*) Statsraaden har conferveret den og den lader til at ville trives ogsaa i vort Klima og paa vor Jordbund.

de sætte derfor heller ikke stor Priis paa et Hjem; en lille Ufuldkommenhed ved deres Eiendom i Forbindelse med Udsigten til en ringe Avance ere tilstrækkelige Motiver for Amerikaneren til at forandre sit Ophold og foretrække Bildnisfet, om end ingen Nabo gives i en Afstand af 20 til 30 Mile; det følger da heraf, at de søge at gjøre sig deres Eiendomme saa profitable som muligt, det vil sige, de gjøre sig den størst muelige Indtægt i den kortest muelige Tid, uanseet om dette end skal skee paa Eiendommens Bekostning, og derfor kunne de ikke have den Tid, som udfordres til at ordne et regelmæssigt Agerbrug; og at iværksætte noget, hvoraf Fordelen er noget fjernet, er imod deres Natur; hertil kommer, at en stor Deel af dem, som drive Landbrug, ere Handlende, Haandværkere, Manufacturister, Professionister, kort Folk af alle Slags Forretningsfag, der have et ringe, for ikke at sige slet intet Begreb om Landvæsenet. I denne Verdensdeel, hvor alle Veie ere aabne, maa Alt forsøges, og ligesaa hurtig som Forsøgsresultaterne have viist sig ugunstige, ligesaa hurtig er ogsaa Reveveien forandret. Udlændingerne adoptere hurtigt samme System. — Dyrkning af Hør og Hamp findes sjældent i det Smaa, aldrig i det Store. Bomulden træder i disse Fornødenheders Sted; selv om end Productet viste sig fordeelagtigt, vilde Bekostningerne ved den Haandkraft, som til disse Gjenstandes Tilberedning udfordres, meget overstige Indtægten.

Med Hensyn til Skovenes Tilstand, da maae disse ansees for utilstrækkelige i Tiden, i det mindste dersom

Udelæggelsen skal fortsættes i den Grad, hvori den nu bestaaer; alene den Forbrug, som 40 à 50 Dampstube medtage, synes nok til i saa Aar at opbrænde Skoven, naar man betragter, hvad der allerede er bortbugget langs Michigans=Soens Kyster; hertil kommer endnu det Meget, som udfordres til Hegn, Bygningsmaterialier og Ibebrændsel, hvortil intet andet Materiale Hayes end Træ; det er saaledes at forudsee, at Skovene i Wisconsin i saa Generationer ville være borthuggede. Langs med Michigans=Soens vestlige Bredder strækker sig et Skovbelte, der afverler i Brede fra 2 til 40 Mile og bestaaer af 6 forskellige Sorter Egetræer; desforuden af Bøge, hvid og sort Ask, Alm, Lind, Poppel, Sufferahorn, hvoraf vindes betydeligt Suffer, forskellige Sorter af Baldnøddetræer. Cedar vorer i Almindelighed ved Strømmene; længere mod Nord forskellige Naaletræer. Forøvrigt bestaaer Territoriet af det forhen anførte Prairie= eller Aabningsland, der afverler med større og mindre Skovbelter, hvilke i Almindelighed vore ved Søer, Strømme og Kildevæld.

Hvad Vandafledningen angaaer, da Hayes endnu ingen Lovbestemmelse derfor; det ansees nemlig ikke for billigt, at en Mand i et saa nyt Land skulde ved Lov være tvungen til, undertiden med betydelige Bekostninger, at aabne Gjennemgang for Naboens oversflødige Vand; tilmed gives der endnu Land nok til Dyrkning, som ingen Udgravning fordrer. Vandafledningen er saaledes fortiden ingen Nødvendighed, skjøndt den i Tidens Løb useilbarlig maa blive det. Jorden

kan i det Hele ikke ansees for vandrig. Naturen har sørget for Vandets Aflob næsten overalt, naar det Hayes i Overflodighed; her findes kun faa Steder med stille-  
staaende Vand. Engudgravning paabegyndes aarlig paa ikke faa Steder. Naboerne forenes som oftest i Mindelighed derom.

#### 4. Nybyggerens Begyndelse.

Opgaven for den vordende Nybygger med Hensyn til Valget af det Stykke Land, han attraaer til sit fremtidige Ophold, er ingenlunde saa let en Sag, som det ved første Blik synes; det er Konsten, hvor der er stort Udvalg, at vælge det Rigtige; mange og forskellige Gjenstande fremstille sig, som maae tages i Betragtning og Overveielse, og det maa derfor være ham af Bigtighed ved Udvalget at forene saamange Fordele som muligt. Efterat tilbørligt Hensyn er taget til Beliggenheden for Sundhedstilstanden, nemlig en høi Plads, fjernet fra Moradser og mindre Strømme, der i den varme Aarstid ere lige usunde, kommer dernæst under Betragtning Afstanden fra Markedspladsen, hvor Nybyggeren skal affætte sine Producter. I et nyt Land, hvor Veiene kun kunne komme i ringe Betragtning, og kun nyde de høist nødvendige Forbedringer aarligt, er denne Gjenstand ikke uvigtig. Transporten under en lang Afstand fra en god Markedsplads, og dertil en paa visse Aarstider ufremkommelig Wei, kan medføre betydeligt Tab for Landmanden, i Særdeleshed i denne Verdensdeel, hvor Priserne, naar der er Spørgsmaal efter Sædevare, variere

daglig, for ikke at sige timeviis. Og saa maa noget Hensyn tages til, om der er Kirker, Skoler og Møller; især navnlig vil dog Trangen til de sidstnævnte snart afhjælpes ved Egnens Befolkning.

Efterat Emigranten saaledes har søgt at komme i Nærheden af, hvor disse Gjenstande beqvemtest lade sig forene, har han at henvende sin Opmærksomhed paa et godt Stykke Land, der bør bestaae af Prairie og Skovland. Besiddelsen af Skovland, enten i Forbindelse med den øvrige Eiendom eller umiddelbar i sammes Nærhed, er af høieste Bigtighed for Nybyggeren. Træ er, næstefter Livs-Fornødenhederne, det nødvendigeste Materiale for ham; naar et passende Terrain er udseet, begiver han sig til Landofficen, hvor han for Registratoren paa det nøiagtigste har at opgive Landets Beliggenhed, og efterat have erholdt Duplicatet, afgjør han Betalingen med Kasfereren, og er derefter i lovlig Besiddelse af Eiendommen. Dersom Emigrantens Omstændigheder tillade ham det, burde han aldrig sætte sig i Besiddelse af mindre Land end  $\frac{1}{4}$  Section eller 160 Acres, der udgjør en passende „Farm,” som Landeiendommene her benævnes; skjøndt 80 ja 40 Acres ere tilstrækkelige til en mindre formuende Families Underhold, vil dog en Eiendom af 160 Acres være den meest passende Størrelse, naar der tages Hensyn til, at Egnen i Løbet af faa Aar vil være bebygget, og enhver følgelig da maa holde Besætningen paa sin egen Lod. Derefter skrives til Paabegyndelsen af Baaningshuset, der i Almindelighed bestaaer af et her saakaldet „Loghouse;“ det er bygget

af Træblokke, hvis Længde sædvanlig udgjør hele Husets Længde; et saadant Huus pleier at være 16 Fod bredt, 20 à 24 Fod langt, 12 Fod høit; selv om Emigranten har Evne til at bygge et bedre eller saakaldet „Framehouse,” vælges dog som oftest et Loghouse til Beboelse i de første Par Aar, efter hvis Forløb han vil have mere Tid og Leilighed til at transportere Materialerne til et andet Huus. Et Loghouse koster, naar man accorderer om Opførelsen af et af den angivne Størrelse, omtrent 60 Dollars, hvorimod et Framehouse, der sædvanlig bygges 20 Fod bredt og 30 Fod langt, 2 Etager, med Skjælber under, koster 450 til 500 Dollars, naar det skal være godt bygget; iøvrigt bygger og indretter man sig efter Evne og Leilighed i dette Frihedens Land; man tænker aldrig paa at forundre sig over hvad der er affstikkende, det hedder: „help your self,” og denne Sætning forglemmes ikke, derfor seer man mange løierlige Ting. De fornødne Lade- og Staldbygninger, saaledes som de her bruges, ville medtage omtrent 300 Dollars; disse Omkostninger kunne betydelig formindskes, hvis Manden, — hvilket er Tilfældet med Amerikaneren — selv forstaaer at bruge Værktøi; thi Arbejdslønnen er forholdsmæssig høit ved Bygninger. Saasnart Baa-ningshuset er istand, maa Manden see sig om og kjøbe sig Besætning og Avlsredskaber. Vi ville anføre Priserne herpaa:

En almindelig god Hest . . . . .	55 Dollars.
1 Par Drer . . . . .	50 —
1 Ko . . . . .	15 —

1 Faar . . . . .	1½	Dollars
1 Par Sviin . . . . .	4	—
1 Høne . . . . .	= ⅛	—
1 god Arbeidsvogn . . . . .	60	—
1 Plov . . . . .	10	—
1 Harve . . . . .	7	—
1 Dre . . . . .	1½	—
1 Haffe . . . . .	= ¾	—
1 Spade . . . . .	1	—
1 Fork . . . . .	= ¾	—
1 Meietøi . . . . .	4	—
1 Hølee . . . . .	2	—
1 Hammer . . . . .	1	—
1 Tang . . . . .	1½	—

Alle Redskaber ere af udmærket Godhed, forfærdigede af Staal. Naar det Fornødne af disse Gjenstande er anskaffet, gaaes over til Grundforbedringen. Vi antage, at Emigranten er i Besiddelse af den fornødne Skov, der bør være ¼ Deel af det indkjøbte Areal; vi udføre Priserne paa de forskjellige Arbeider efter hvad her betales, naar det udties paa Accord; denne Regel skulle vi i det Følgende bibeholde. Vi begynde med Hegnet, som opsættes af „Rails,“ det er: Egekvæver eller Blokke af de sværeste og rene Egetræer, der udslækkes til en Længde af 10 à 11 Fod, 4 à 5 Tommer i Tiirkant; disse opstilles i Form af Jirzak, indtil en Høide af 4½ Fod, der sædvanlig medtager 7 Rails i Høiden, og danner et fortrinligt Hegn. For Splining, Tilførsel og Opsætningen af disse



Rails betales  $1\frac{1}{2}$  Dollars pr. 100 Stk.; men dersom Transporten skulde forlænges indtil 4 à 5 engelske Mile, vilde Udgiften blive  $2\frac{1}{2}$  Dollars pr. 100, og saaledes stige i Forhold som Afstanden fra Skoven er fjernet. Til at indhegne 40 Acres Land vil medgaae 5,000 Rails; til 80 Acres 8,000; til 160 Acres 11,500, til 640 Acres eller en heel Section 18,000 Rails. Resultatet heraf vil altsaa blive, at 40 Acres Indhegning vil koste 63 Dollars, 80 Acres 100 Dollars, 160 Acres 140 Dollars og 640 Acres 220 Dollars; det fremgaaer da heraf, at jo større Stykke man kan indhegne, desto billigere blive forholdsviis Omkostningerne. Dette Arbejde foretages i Almindelighed i Vintertiden, deels fordi Splitningen da beqvemst lader sig udføre, deels fordi Transporten af Rails paa Slæde er den letteste. Vi gaae derefter til Opdyrkningen. For Opploiningen af en Acre Land, hvortil udfordres 4 Spand af Oxer, med en i Styrke dertil svarende Plov, en Driver og en Mand til at holde Ploven, betales for Prairie-Land  $2\frac{1}{4}$  Dollars og Kosten. Undertiden vælges Land med smaat Skovkrat; dette findes sædvanligt i Overgangen fra Prairien til Skovlandet; det bestaaer af unge Træer, 3 à 4 Fod høie, der idelig ere ødelagte og nedbrændte ved de aarlig her tidligere stedsfundne Prairie-Ildebrande, som „den røde Mand“ (Indianeren), der nu er forsvunden, iværksatte hvert Efteraar, for at røge Dyrene ud af Rørbuskene, og derved lette ham Jagten; saadanne Ildebrande rasede uafbrudt i flere Uger, fortærende alt det lange visne Prairie-Græs og den unge

Træopvært undertiden i flere 100 Miles Omfang. Vi see endnu disse frygtelige Ildbrande fortsatte mod Vesten, idet Luften seer ud om Efteraaret som et Flammehav. Dette Krat maa opryddes; Træet hugges over i Kronen af Roden, og denne bliver tilbage i Jorden for at forraadnes. Beføstningen ved Rydningen af hver Acre er fra  $1\frac{1}{2}$  til  $2\frac{1}{2}$  Dollars, og Oppløiningen, hvortil udfordres 5 à 6 Spand af Drer, ved hvis Kraft Ploven overfærer Rodderne indtil 6 Tommers Dykkelse, koster  $2\frac{1}{2}$  til 3 Dollars. Denne Jordbund er fortrinlig for Vinterhvede. Derefter kommer det svære Skovland; Rydningen af en Acre heraf vil medtage 10 Dollars, førend den er færdig til Pløining; den lader sig pløie med 2 Spand Drer for  $1\frac{1}{2}$  til  $1\frac{3}{4}$  Dollars pr. Acre.

### 5. Arbeidskraften.

Denne er kostbar, og er den bedste Capital, en Emigrant kan medbringe til denne Verdensdeel; det er en afgjort Sag, at en Mand, der selv er praktisk dygtig, og der til Selvstændighedens Opnaaelse kan medbringe nogen Formue, den være liden eller stor, samt desforuden har en Flok Børn, hvoraf nogle idetmindste ere i den Alder, at de kunne arbejde, vil gjøre vel imod sig selv, og endnu bedre imod Børnene ved at vælge dette Land til Opholdssted. En Arbejder her faaer 10 à 12 Dollars maanedlig og Kosten; i Høstens Tid 1 Dollar daglig; det maa forekomme den, der er uindvietet i Forholdene her, at denne Betaling

maa formindskes i samme Forhold, som Befolkningen formeres, men dette er ingenlunde Tilfældet; denne Betaling erholder en Arbejder i de meest befolkede Stater i Unionen. Opnaaelsen af en selvstændig Stilling i Samsundet er her ikke vanskelig, og den ligger for nær, til at ikke Enhver skulde søge den, saasnart Omstændighederne sætte ham istand hertil. Amerikansen forstaaer tilfulde at gjøre Brug af dette i hans Dine usfatteelige Gode. Naar en Mand, der har Lyft til at dyrke Jorden og har en Capital, kjøber Land til  $1\frac{1}{4}$  Dollars pr. Acre, behøves der kun 100 Dollars, for at komme i Besiddelse af 80 Acres Land; han vil derefter have at arbejde et Par Aar for at tjene noget til Driftscapital, hvorefter han vil være i Besiddelse af Alt, hvad der horer til selvstændigt Erhverv og til at kunne træde ud af de arbejdsføgende Klasser. Denne høie Pris paa Arbejdskraften vil vedligeholde sig ligesaalænge som de forenede Stater have dyrkbart Land at sælge til saadan Priis, og eftersom alting fortiden gestalter sig, er Udsigten til, at dette vil ophøre, endnu langt fjernet. Territoriet tæller 120,000 Indbyggere, der ere fordeelte paa den Flade, vi tidligere have bemærket. Massen af denne Befolkning bestaaer af saadanne, der have erhvervet sig Eiendomme, og følgelig derpaa finde Bestæftigelse; den fremdeles tilstrømmende Emigration vil vedvarende bestaae af saadanne, der ere i Besiddelse af større eller mindre Capitaler, for, saalænge Regjeringen endnu har Land til Salg, at tilkjøbe sig saadant, nedsætte sig derpaa, og forbedre det. Det vil heraf være indlysen-

de, at her mangler Arbeidskraft, saavel som og at jo stærkere Emigrationen aarlig tiltager, desto mere vil Cultivationen udbrede sig og som Følge heraf mere Arbeidskraft udfordres. Arbeideren leies i Dage, Uge, Maanedes, Halvaars- og Heelaarsviis; de 2de sidste Terminer forekomme meget sjældent, i det mindste ikke af nogen Amerikaner. I Almindelighed kan en Farmer selv udrette sit Arbeide om Vinteren med Undtagelse af Splitning af Rails, hvortil han sædvanlig leier en Mand en Maaned eller to. Tærskningen skeer alt om Efteraaret ved transportable Maskiner, Farmeren har saaledes ikke andet at gjøre i Vintertiden end passe Besætningen. Det hænder sig derfor, at her om Vinteren ikke findes saa meget Arbeide og at en Mand undertiden maa ligge ledig, skjøndt kun en enkelt Maaned. Vi veed ikke at udhæve nogen særegen Klasse af Arbeids- eller Haandværksstanden, der fortrinnsviis her vilde blive søgt, med mindre vi skulde nævne en Grovsmed. Enhver Arbeider og Haandværksmand maa her lære sit Haandværk paa anden Maade end den han er oplært under, og en ny Ankommen maa paa Grund heraf saavel som af hans Ukyndighed i Sproget finde sig i at arbeide imod en ringere Dagløn end ovenberørt, indtil han har tilegnet sig Dygtighed i den her brugelige Maade at udføre Arbeidet paa. Daglønnen for en Tommermand er 1 Dollar daglig og Kosten; en Grovsmed erholder  $14\frac{1}{2}$  Rgbmf. eller  $1\frac{1}{2}$  Dollars for at beslaae en Hest. En voksen Pige, som kjender Sproget, faaer 1 Dollar ugentlig. En Dreng det samme.

## 6. Dvægavl og Hollænderi.

Drives i Forbindelse med Agerbruget og betaler sig rigelig i Forhold til den ringere Omkostning og Opmærksomhed, der i dette Land skjænktes denne Gjenstand. Amerikanerne ere ikke gode Hollændere eller Smørproducenter overhovedet; de holde ikke af Mælk, og mange her have ikke fornøden god Kjælder, der udgjør det Bæsentlige ved Smørproductionen i dette varme Land; de ere ikke fræсне med Hensyn til om Smørret er mindre godt; i Reglen troe vi ikke, at her kan produceres saa fuintsmagende Smør som i den gamle Verden; skjøndt vi ikke selv kunne skjønne det, men finde Smørret fortrinligt, vilde dog en Europæers mere fræсне Tunge rimeligviis kunne spore Forskjel. Hovedgrunden hertil er upaatvioletlig Temperaturens hurtige Omverling i den varme Tid, der gjør det næsten umueligt at iagttage Mælken, førend den løber sammen, i Særdeleshed naar Tordenveir, som her er hyppigt, følger med; under den varmeste Tid have vi havt en Varmegrad af 18 à 19° Reaumur i Kjælderen, der er 6 Fod under Jorden. Smørret kan — som vi have erfaret — lade sig gjemme og være velsmagende fra Juni indtil Marts Maaned. Mælken er overordentlig seed; den anvendes derfor mere til Ostelavning end til Smør; det er sikkrere og betaler sig maastee bedre. Vi erindre ikke at have nogenstunde smagt federe Ost end her; den bedste betales med 10 cents pr.  $\mathcal{F}$ . Vi ville ikke fremsætte de Resultater, vi have havt, som Norm for Smørproductionen i Gjennemsnit, men kun bemærke, at vi have havt 120  $\mathcal{F}$

pr. Ko, der har imodtaget sin Føde af Hø og Halm under aaben Himmel, og alene havt et Skuur at skjule sig under i Regn og Sneevейr; derimod kunne vi med Sikkerhed anføre 100 *W* Smør som Gjennemsnitsproductet af hver Ko ved den nysnævnte Behandling. At opstalde Kreaturene er meget ualmindeligt, og for mangen Uformuende ugjorligt, især naar han er Nybygger. At denne Skif vil forandre sig Tid efter anden, er upaatvivleligt, skjøndt mangen gammel Farmer fra de østlige Stater paastaaer, at et Kreatur befinder sig bedre ved hele Vinteren at gaae ude, naar det kun faaer nok at æde og Skuur at gaae ind under i Regn og Sne; der paastaaes, at tør Kulde ikke skader, naar Kreaturene ere vante dertil, og Erfaringen synes just ikke at staae i Strid med denne Paastand. Imidlertid opstalde vi nu vore Kreaturer paa dansk Viis, og vi formene at kunne udbringe indtil 150 *W* Smør pr. Ko ved god Røgt og Pleie. Prairielandene ere ene stiftede til at holde Køer paa, idet de afgive den rigeste og kraftigste Græsning og Høbjergning. Dvægstammen er fortrinlig ligesaavel som Hesteracen; Kreaturene tilføres her fra Syden. Staten Kentucky har de bedste Kreaturer i Unionen; de nedstamme fra de bedste engelske Racer, der ere indførte hertil. Faar tillægges med Fordeel; her have den fine Merino-Race, skjøndt den ikke er almindelig; derimod er en engelsk grovuldet Race her den sædvanligste. Her er overalt løs Græsgang; intet Kreatur findes tøjret; Græsgangen er fælleds paa aaben Mark; vil man indhegne sin Græsmark, maa Eieren lade

det iværksætte paa egen Beføstning, medmindre han har Naboer, der enten beboe eller afbenytte den tilstødende Mark til Græsning eller Dyrkning, i hvilket Tilfælde Naboen er pligtig at tage halv Hegn.

## 7. Priser paa Landeiendomme og Producter.

Disse Priser rette sig især efter Afstanden fra Markedspladsene; vi ville herved have forstaaet Hovedpladsene for Markedet her i Territoriet, nemlig Kjøbstaden Milwaukee, anlagt i 1838, hvis Befolkning for nærværende Tid er 12,000, og Racine, anlagt samtidig, der nu har 2,500 Indbyggere, samt Southport med 3,000 Indbyggere, alle ved Michigansøen. Markedspladse findes ogsaa i det Indre af Landet; og der fremstaaer aarlig Byer, hvis Handlende kjøbe Landmandens Producter. Det er imidlertid en Selvfølge, at Priserne paa disse maae dale i Forhold til Byens Afstand fra Søkjøbstæderne, idet Kjøbmanden maa lade Producterne transportere paa Vogn til den nærmeste Havn; det er alene Hveden, som her bringer Contanter, medens Landmanden for de andre Producter maa tage i Betaling alle Slags Vare, som han forbruger. Dernæst kommer Forbringelsen, der er gjort paa Eiendommen, under Betragtning. Vi skulle anføre Priserne saaledes som de ere her paa denne Egn, hvor vi ere bosatte, nemlig 10 engelske Mile fra Racine, 16 Mile fra Milwaukee, 15 Mile fra Southport. En Farm paa 160 Acres, hvis udvendige Linier ere forsynede med Hegn,

tilligemed fornødent Tverhegn mellem Sæd- og Græs-  
marken, med 50 à 60 Acres cultiveret Land, hvorpaa  
findes Baaningshuus og Ladebygning, eftersom disse  
forekomme her, samt Brønd, vil i Almindelighed ei  
kunne kjøbes billigere end for 1,800 til 2,000 Dol-  
lars, endogsaa høiere, som alt beroer paa Eiendom-  
mens Bestaaffenhed; til forholdsviis saadanne Priser  
ville Eiendomme af Størrelse fra 40 Acres indtil 5 à  
600 Acres her paa vores Egn kunne erholdes; men  
der er al Sandsynlighed for, at i Løbet af faa Aar  
ville Eiendommene her naae en Værdie af 20 Dollars  
pr. Acre og derover. Med Hensyn til Priserne paa  
Producterne, da skulle vi anføre de høieste og laveste,  
som disse under vort 5aarige Dphold her have været  
fulgte til:

Vinterhvede pr. Bushel	54 cents	indtil	102 cents.
Baarhvede pr. do.	48	— —	86 —
Rug pr. . . . . do.	36	— —	75 —
Byg pr. . . . . do.	30	— —	50 —
Havre pr. . . . do.	14	— —	50 —
Erter pr. . . . . do.	60	— —	80 —
Mais pr. . . . . do.	28	— —	50 —
Kartofler pr. . . do.	12	— —	90 —
Smør pr. $\mathcal{B}$ . . . . .	8 til	15	—
Fleis — . . . . .	2 til	5	—
Kjød — . . . . .	2 til	4	—
Æg pr. Du. . . . .	8 til	16	—
Uld pr. $\mathcal{B}$ . . . . .	18 til	25	—
Do. finere indtil . . . . .	75	—	—

Det ligger i Tingenes Natur, at efterhaanden som



Productionen formeres, ville Priserne forhøies, idet Concurrencen vil tiltage, Fragten blive billigere, større Capitalister ville nedsætte sig i Søjjobstæderne. Vi er indre, at Fragten i de forløbne 4 Aar er reduceret over 10 pCt., som hvilede paa Landmandens Producter. Concurrencen har ingen Grændser her; jo mere de commercielle Kræfter udvikle sig her i Vesten, desto høiere Betaling erholder Producenten, medens Colonial- og Manufacturvarene aarlig blive billigere. I samme Forhold som Priserne paa Eiendommene hæve sig i Vesten, da disse i de østlige Stater; det er et Factum, at Landeieendommene i de sidste 15 Aar i de østlige eller saakaldte Nye-England-Staterne ere faldne over 25 à 30 pCt. i Værdien.

Afgiøten af en Eiendom paa den angivne Størrelse, af 160 Acres, til det Offentlige var i Aaret 1846 9 Dollars, og 6 Dages Bearbejde; andre Afgiøter have isse. Denne Afgiøt er ingenlunde faststaaende, den kan stige nogle faa Dollars og igjen afstige, alt i Forhold til de offentlige Forbedringer, som blive voterede af Statteyderne selv. Naar undtages de faststaaende Paalæg, som ere fornødne til Statens offentlige Indretninger, f. Ex. til Embedsmændenes Lønning, til Fængelsvæsenet m. v., beskatte Borgerne sig forøvrigt selv.

#### 8. Territoriets Beliggenhed i kommerciel Henseende.

Forsaaøvidt maa Landet betragtes at være af de fordeeligst situerede iblandt de vestlige Stater, idet

Territoriets Grændser stode til de største Vandcommunicationer i de forenede Stater. Wisconsin begrændses af Michigans-Søens vestlige Bredder, hvis Bælte forener sig med Huronen og Erie-Søen, der atter ved den 360 Mile lange Erie-Canal sættes i Forbindelse med Hudsonsfloden, der gaaer mod Ost til Newyorks Havn; — og mod Westen af Mississippi, hvis Bælte sætter Territoriet i Forbindelse med alle de sydlige Stater, som denne Strom deler, lige til den Mexicanste Havbugt mod Syd; vi kunne altsaa have en directe Tilførsel af alle Sydens Producter, saasom Bomuld, Riis, Tobak og Sukker, medens vi have Tilførsel af andre Colonialvare og af Manufacturvare fra Osten.

#### 9. Retstilstanden, Communalvæsen, m. v.

Retstilstanden have vi, hvad Kjøb og Salg af Landeiendomme angaaer, fundet i enhver Henseende at være ligesaa betryggende som den findes nogensteds. Det er naturligt, at i et Land, hvor alt er Frihed, gives der ogsaa mange Slags Feiligheder for Bedragerier; imidlertid maae de, der lide under disse, meget ofte tilskrive sig det selv, formedelst deres Uvidenhed og Uforsigtighed i at afslutte Handel, uden at sørge for retlig Hjemmel. Ad den lovlige Vej er Eiendomsikkerheden paalidelig; og her er ikke Mangel paa Mænd, som kunne og ville give den Ukyndige tilstrækkelig Underretning.

Gouverneuren her i Wisconsin tilligemed Generalforsamlingen lønnes af de forenede Stater, saalænge

det forbliver et Territorium. Gouverneuren vælges og indsættes af Præsidenten, medens Generalforsamlingens Medlemmer vælges af Indbyggerne\*). De

\*) Som bekendt dannes den nordamerikanske Fristats øverste Regjering af Generalcongressen, som bestaaer af et Senat og et Repræsentanthuus, og har den lovgivende Magt i de forenede Stater. Constitutionen for Staterne blev antaget i 1790 af de 13 Stater (nu 29), der havde kæmpet for Friheden mod England. Hver 30,000 Indbyggere vælge en Repræsentant for 2 Aar, medens hver enkelt Stats lovgivende Forsamling vælger 2 Senatorer paa 6 Aar. Congressen forsamles den 1ste Dag i December aarlig i Washington. Dens Magt er: at paalægge Skatter, betale Unionens Gjæld, sørge for fælleds Forsvar; bestemme Sold paa Indførselsartikler; aabne Laan paa de forenede Staters Credit; ordne Handelsforholdene mellem de enkelte Stater og fremmede Nationer, samt med Indianerstammerne; mynte Penge; give Love for Naturalisation og Fallit; at straffe Søerøveri og Dvertrædelsen af Folkeretten; anlægge Postcontoirer og Postvoie; erklære Krig; udstede Caperbrev; udskrive og underholde Armeer; anskaffe og underholde en Flaade; give Bestemmelser for Organisationen af Borgermititsen, o. s. v. Ingen Sold eller Skat maa høves af nogen som helst Udførselsartikel; ingen Adelsdiplomer maa udstedes; og ingen Person, der har erhvervet offentlig Embedsansættelse, maa imodtage noget Embede, Titel, Honorar eller Gave af hvilken som helst Natur af nogen Konge eller Potentat, uden den lovgivende Magts Samtykke.

Præsidenten har den udøvende Magt; han vælges af alle Staterne, efter de for enhver Love gjældende Bestemmelser, paa 4 Aar. Præsidenten er tilstaaet 25,000 Dollars aarlig. Det staaer til ham at nægte Congressens Beslutninger sin Sanction; under saadanne Omstændigheder sendes Beslutningen tilbage til fornyet Behandling, og hvis den

ovrige Embedsmænd vælges og lønnes af Territoriet undtagen Districtsdommerne og Netssecretairerne, der indsættes af Gouverneuren; hans Gage er 3,000 Dollars aarlig. De underordnede Embedsmænd, der vælges af Folket, ere: County-Sheriffen, der i sine Functioner udøver omtrent det samme som en Amtmand i Danmark; i Forbindelse med „the Board of county commissioners,“ som bestaaer af 4 Medlemmer, ere disse's Pligter: at ordne og vedligeholde Fængselsvæsenet samt Netsbygningerne og andre offentlige Bygninger, udlægge og forandre Landeveie og Biveie, bestemme Skadeserstatning, give Tilladelse til at udsælge Spirituosa, samt til at holde Gjestgiverier, tilligemed Udsalg af Fødemidler, bestemme og distribuere County-Skatter, controllere og revidere alle Countys Udgifter m. v. De samles eengang aarlig, og erholde under Forretningstiden 3 Dollars daglig. Frem-

---

derester erholder  $\frac{2}{3}$  af Repræsentanternes og Senatorernes Stemmer, bliver det en Lov, endog uden Præsidentens Sanction; i modsat Tilfælde er Forslaget forkastet. Præsidenten er fremdeles Hverstbefalende over Unionens Arme og Flaade. Med Senatets Samtykke har han Ret til at udnævne Gesandter ved de udenlandske Stater; og Medlemmer af Statsraadet, Postmestre og Betjente, Soldpersonalet o. s. v. Gouverneuren i hver Stat vælges paa 4 Aar; han udøver samme Myndighed i sin Birkreds som Præsidenten over Unionen. Generalforsamlingen her svarer til Congressen. Gouverneuren har at sanctionere de vedtagne Beslutninger førend disse kunne emanere som Lov; er Hverstcommanderende over Statens Borgermilitz; han har Benaadningsret i Livs- og Tressager.

deles vælges County-Kassierer paa et Aar; han skal imodtage alle offentlige Skatter, hvorfor han erholder 2 pCt. Embedsmanden i „Recorderofficen,“ der fører Skjode- og Panteprotocollerne. Fredsdommere og Constabler, der i Forbindelse med Sheriffen danne Landpolitiet. Fredsdommerne (Justices of Peaces); af disse kan vælges saamange, som ansees fornødne for at paasee Opretholdelsen af Lovene til almindelig Freds og Sikkerheds Haandhævelse; de dømme i Sager, som ei overstige 50 Dollars, og saa kunne de foranstalte en Jury sammendaldt, efterat Sheriffen har udvalgt 18 Borgere, hvoraf Parterne udskyde 6. Resten danner Juryen, der maa aflægge Ed for at dømme efter Loven og deres Overbeviisning. Endvidere vælges Skoleforstandere, Fattigforstandere, Veicommission m. v., hvis Functionstid kun s vedvarer et Aar. Constablerne tjene som Stævnevidner, Executionsvidner og Politiebetjente. Deres saavel som de øvrige Embedsmænds Lønninger i Towntet bestaae alene i Sportler, som ere bestemte, og meget ringe.

Med Hensyn til Arveretten da gaae begge Kjon i lige Arv. Det kvindelige Kjøn's Rettigheder respekteres her i høi Grad. Manden kan ikke afhænde sin Eiendom uden Konens Samtykke, og intet Document i denne Henseende er lovformeligt, førend det i Nærværelse af Fredsdommeren er undertegnet ligesaavel af Konen som Manden. Egtevielse kan udføres af enhver Præst, der er ordineret, ligesom og af Fredsdommeren. Parterne maae ikke være under 14 og 18

År, have Forældres eller Bærgers Samtykke, og ikke være i nærmere Slægtskab end Sødskendebørn, og ikke have Mand eller Kone ilive.

I hver Township eller Bye har Regjeringen skænket den midterste Section Land, eller 640 Acres, til Communernes frie Disposition til Indtægt for Skolerne; dette Stykke Land bliver enten solgt, eller bortleiet aarviis og forestaaes af en Skolecommissiøn, der foranstalter Ansættelsen af en Lærer, som underviser i Læsning, Skrivning og Regning, medens Religionsunderviisningen er denne Lærer uvedkommende. Communen beskaffer sig selv til Læreren Lønning, forsaavidt Skoleloddens Indtægter ei tilstrække.

Enhver mandlig Beboer er underkastet Militairtjenesten fra 18 indtil 45 Aars Alder. Det er Lovgivningens Hensigt at vedligeholde og fremme Friheden og Bindstibeligheeden; denne er derfor ordnet saaledes, at den tilfulde erkjender og hjemler enhver Sit, medens den ogsaa ved Siden heraf ikke giver Creditoren Midler i Hænde til ganske at berøve den Fattige eller Skyldneren de sidste Midler, de ere i Besiddelse af til Opholdelsen af deres Tilværelse; som Følge heraf er fritaget for Execution: 1 Bogn, 1 Plov, 1 Harve, 1 Ko, 10 Faar, 2 Svin, 12 Høns, 1 Seng, et Bord; nødvendige Liv- og Gangklæder, nødvendigt Kjøkkentoi, Værktøi; Fødemidler af alle Sorter for  $\frac{1}{2}$  År; fremdeles en Haandværksmands nødvendige Redskaber for at kunne drive Professionen, Familie-Malerier og Bøger til Familiens Brug. En-

hver Town er forpligtet til at forserge og underholde de Fattige, som ingen Familie have.

#### 10. Rejsemaaden til Viscounsin.

Fra New-York gaaer Reisen hertil paa Dampstib ad den 160 Mile lange Hudsonsflod til Staden Albany, herfra paa Eriechannelen eller med Jernbanen til Buffalo ved Erieseens Begyndelse, videre paa Dampstib over Erie-, Huron- og Michigans-Søen til Kjøbstæderne Milwaukee eller Racine, der ligge omtrent 1,600 Mile i vestlig Retning fra New-York. Prisen paa Routen fra New-York og hertil er i Kabinen, naar man gaaer ad Channelen, 20 à 25 Dollars med Kosten og paa 2den Plads 7 à 8 Dollars uden Kosten. Det medtager i Almindelighed 12 à 14 Dage igjennem Landet, og med Jernbanen 8 à 9 Dage; denne er den billigste. Desforuden maa betales noget for Dervægten, naar Passageren medfører mere end 200  $\text{\$}$ , der i Almindelighed er en cent pr.  $\text{\$}$ . Vil man bosætte sig her, bør man være godt forsynet med Klæder og Fodtøi, og maaskee med nogle stærke hjemmegjorte Tøier til Sengeklaeder. Fjederne faaes ligesaa billige her som hjemme, derimod er alt Linned og gode uldne Tøier dyre her. Med Hensyn til Accordens Afslutning om Reisen til Westen fra New-York, hvis Betaling i Almindelighed her maa erlægges forud, da maa dette skee af Folk, som kjende til denne Sag; thi hoi Grad af Forsigtighed i dette Land, især hvad angaaer Accord med Transportations-Agenterne, der flokke sig omkring den Nyankomne i hobevis og

tilbyde deres Tjeneste, kan ikke nøjsom anbefales. Det Bedste, man kan gjøre, er at henvende sig til den danske Consul E. Béch i New-York, og ved ham faae Accord affluttet med sikke Compagnier.

#### 11. Bemærkninger vedkommende Forholdene her i Almindelighed.

Enhver, som disse Noticer interessere, vil saaledes af det Foregaaende selv kunne danne sig et Begreb om Hovedforholdene her, og hvad der udføres for at sætte sig i Besiddelse enten af en forbedret Eiendom, eller af uopdyrket eller saakaldet Regjeringsland. Vi skulle her tilføie, at efter de Erfaringer, vi have erhvervet, er det mindre tilraadeligt at kjøbe Regjeringsland, naar man har en saadan Capital, der sætter istand til at kjøbe en cultiveret Farm, med mindre som bemærket Nogen medbringer mere Arbeidskraft, end den han i egen Person besidder; vi kjende af Erfaring, hvad det er at begynde paa en nogen Plads, hvilke Anstrængelser og Opoffrelser det koster, selv om man er istand til at leie. Amerikaneren udfører Forbedringen langt lettere og billigere end Emigranten, der ikke veed andet end at aabne Pungen ved hver Veilighed, hvor derimod den Indsødte veed at anvende andre Midler og spare sine Penge. Naar alle Udgifterne sammenregnes, — hvortil kommer at ved Opdyrkningen af en ny Farm maa Emigranten kjøbe Kosten for den største Deel af Tiden i 2 Aar, — saa vil den Advance, som han giver Sælgeren her, være mindre



end hvad Forbedringerne vilde have kostet. I Almindelighed medfølger hvis man kjober imellem Foraaret og Høsten noget af Sæden og undertiden lidt Besætning, som forresten beroer paa Sælgerens bedre eller ringere Formuestilstand. Vi have ikke seet Agerdyrkingen udført i det Store, hvilket vi heller ikke troe vilde betale sig; det høieste Antal Acres, vi have seet under Cultivation paa en Eiendom, er imellem 150 og 200. Det følger da heraf, at vi ikke just antage Nordamerika for det ønskeligste Opholdssted for en Mand med en betydelig Formue, med mindre han skulde ville gjøre Indkjøb af store Landstrækninger af Regjeringsland og da speculere paa en fjernere Fremtid; og vi kunde ikke sige andet, end at Pengene i saa Fald vilde være sikke og vistnok fordeelagtig anvendte. Folk af Energie og Virksomhed, der besidde Capitaler paa indtil 5 à 6,000 Specier, ville, saa troe vi, fordeelagtigt kunne anbringe deres Formue her.

Det er meget almindeligt her, at Mænd, der have fra 60 til 100 Acres cultiveret Land og derover, bortforpagte deres Eiendomme og Besætning; Betingelserne derfor ere følgende: Eieren leverer den fornødne Arbeidskraft af Heste og Drer, saavel som alle til Drieten nødvendige Redskaber; ligesaa leverer han og Saaesæd og indsætter et vist Antal Køer, Faar og Svin. Forpagteren udfører alt Arbeidet, som Farmens Driet udfordrer, og leverer til Eieren Halvdelen af Afgrøden i forsvarlige Markedsvarer, ligesom og det halve af Tillæget af Kreaturene, Faarene og Svinene; hvis ikke Eieren foretrækker at dele Melken med For-

pagteren, accorderes med denne om at levere et vist Quantum af Mælk og Smør, imod at han beholder hele Resten. Forpagteren passer Besætningen i enhver Henseende, bjerger det fornødne Hø, betaler de halve Skatter, forretter alt Veiarbeidet, betaler Halvdelen af Reparationerne, der falde paa Avlsredskabene, holder Hegnet i forsvarlig Stand. Huus til Besøelse og tilstrækkeligt Brændsel tilstaaes ham. Vort forpagtningen skeer til Familier, der ankomme hertil, og som ikke have Midler til at kjøbe Eiendomme for.

Førend vi slutte disse Meddelelser, skulle vi — uden at inblade os paa Tilraadeligheden eller Ikketilraadeligheden af at etablere sig her; thi dette maa alene beroe paa Enhvers individuelle Anskuelse — endnu kun tilføie dette: at vi for vort Bedkommende finde os tilfredse med Forholdene her. Lad Tingenes Tilstand her forandre sig, hvorledes de end vil, saa er og bliver det en Sandhed, som vil staae ved Magt, at Jorden her lønner sin troelige Dyrker, og at man i alt Væsentligt nyder den fulde Frugt af sit Arbeide; thi Afgifterne trykke ikke, og er en Mand her i Besiddelse af sin Eiendom gjeldfri, saa kan Ingen paa Jorden være selvstændigere og friere end han.

Wiscounsin i Marts 1847.

P. C. Lütken.